

[Steen.]

med, da vi kæmpede med hinanden om, hvor store disse Afgifter skulde være. Her slutter jeg mig ganske til det ærede Medlem Hr. Ulrich, idet jeg allerede nu ønsker at sige, at man har ingen Ret til at regne med, at disse Beløb vil indgaa paa samme Maade i Fremtiden, og at man derfor ganske roligt i Tillid til, at de skal nok vokse, kan forlods disponere over Beløbene til forskellige Formaal. Nej, naar det viser sig, at de staar i et andet Forhold til Vejudgifterne, end man gik ud fra under de sidste Forhandlinger paa dette Omraade, da maa Vejen her være den, at man nedsætter visse af disse Sætser. Det, der taler for det, der her er foreslaaet, er, at det naturligvis vil være ønskeligt at faa de her paapegede Vanskeligheder overvundet og at faa disse Arbejder gennemført hurtigst muligt. Hvis det er muligt at finde Veje frem hertil udover, hvad der allerede foreligger i Færdsels- og Motorlovene, er jeg villig til at gaa ind i en Forhandling herom. Men det kan ikke ske paa det Grundlag, som Lovforslaget giver Udtryk for.

Motiveringen for hele den Tankegang, der præger Lovforslaget, fremgaar tydeligt af Bemærkningerne, hvori Ministeren siger, at det er den tiltagende Motortrafik, der i væsentlig Grad har forvoldt de Vanskeligheder, som forefindes i Øjeblikket. Det skal jeg ikke paa nogen Maade bestride, men hvis Ministeren fortsætter denne Tankegang, kan han paa samme Linie, med samme Ret næste Gang komme og foreslaa, at man forlods af Motorafgiften skal tage til Dækning af Statsbanernes Underskud — for det er den tiltagende Motortrafik, der gør det saa vanskeligt for Statsbanerne at klare sig. Ministeren kan — for at gøre Billedet fuldstændigt — komme og foreslaa, at man halvvejs eller for tre Fjerdedeles Vedkommende skal lønne alle højere Embedsmænd i Jernbaneadministrationen forlods af Motorafgiften, for det lønner sig ikke at bestride, at de bruger lige saa meget af deres Tid til at spekulere paa, hvordan de skal genere Konkurrenterne, som til at lede Forretningen.

Jeg skal til disse kritiske Bemærkninger kun føje, at det, der her foreligger, er et typisk Udslag af den standende Strid mellem Centraladministrationens Forsøg paa at til egne sig det størst mulige Magtomraade og det kommunale Selvstyre, der destoværende gennem Tiderne ofte har trukket det korte Straa. Men i denne Kamp ønsker jeg at

Side, hvilket vil sige, at jeg vil modsætte mig Lovforslagets Fremme.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Stensballe*): Efter den kraftige Tale fra det ærede Medlem Hr. Steen kan jeg forstaa, at jeg ikke bliver ham megen Tak skyldig for, hvad han vil bidrage med Hensyn til Gennemførelse af Lovforslaget. Det eneste er, at det ærede Medlem til Slutning hentydede til, at der var visse Ting af det, der var foreslaaet, som burde gennemføres hurtigt, endog saa hurtigt som muligt. Men hvorfra det ærede Medlem vil skaffe Pengene dertil, og hvorledes han overhovedet vil faa det administreret, fik jeg ikke rigtig Forstaaelsen af; formentlig er det Statskassen, der skal betale alt det, som efter den nugældende Lov Motorafgiften skal betale. Men det staar ogsaa godt til den Tale, som det ærede Medlems Meningsfælle, det ærede Medlem Fru Elna Munch, fremkom med under Behandlingen af Finanslovsforslaget, hvor det ærede Medlem lyste efter Foranstaltninger til Sikring af Færdselen paa Vejene — det kan det ærede Medlem læse i Rigsdagstidende. Det var vel som et Udslag heraf, at det ærede Medlem kom med denne lille Indrømmelse, som jeg i øvrigt ikke skal opholde mig videre ved.

De Foranstaltninger, der foreslaas i det foreliggende Lovforslag, er alle Foranstaltninger, som hører ind under, hvad Motorafgiften skal dække. Naar der skal træffes saadanne Foranstaltninger, som foreslaas her, er det udelukkende foranlediget af Motorkørselen. Det er Foranstaltninger, som tilsigter at sikre Færdselen paa Vejene, hvad enten det drejer sig om Færdselen i Sving eller Krydsninger af Jernbaner og Veje eller af Veje indbyrdes, eller det drejer sig om at udbygge de vanskelige Steder, med Hensyn til hvilke der nu er Strid om, hvem der skal afholde Udgifterne ved Forandringerne, en Strid, i hvilken en Domsafgørelse — det er jeg for mit Vedkommende i hvert Fald klar paa — vilde give Statsbanerne Medhold. Det fremgaar ogsaa af de Responsa, vi har faaet i Ministeriet for offentlige Arbejder, saa vidt jeg husker ogsaa fra Kammeradvokaten. Vi mener, det staar fast, at det er Foranstaltninger, som Banerne ikke skal have noget med at gøre, vel skal de paatage sig Hovedindsættelser, men ikke Ombygning, saaledes at Broerne kan bære de svære Læs, thi dertil er Banerne ikke forpligtede ifølge de gældende Love.